

קיץ 2021

קהילת יהודי קרקוב

פרק ראשון

ענו על אחת מן השאלות 9–10 (35 נקודות).

9. הנשים בגטו קרקוב:

המאבק על התקווה הינו המאבק להמשיך לשמר את צלם האנוש ואת שגרת החיים ככל הניתן – גם במציאות הבלתי אפשרית של הגטו, באמצעות אמנות, תרבות, דת, עזרה הדדית, ועוד. האפשרות להתרכז באמנות או תרבות פנאי אפשרה ליהודים להימלט במעט מהרעב והייאוש ששרר בגטו. דרך תרבות או אמנות יכלו היהודים לפרוק את אשר על ליבם בדרכים מועילות, וכן לחלום ולקוות לעתיד טוב יותר.

האופן בו "המאבק על התקווה בא לידי ביטוי בקטע, הוא:

"הודות לעבודתן הבלתי פוסקת של נשים, לחיים בגטו היה עוד גוון של חיים 'נורמליים' "

בציטוט זה ניתן לראות עד כמה נשים – רעיות ואמהות, סייעו בשמירה על צלם אנוש, ובשמירה על תחושה של ביתיות, ניקיון, נוחות ומשפחתיות – גם על רקע הצפיפות, הזוהמה והמחסור ששררו בגטו. ציטוט נוסף: "איזה ערך היה אז למפית לבנה על השולחן? ...שמירה על שפיות הדעת". מציטוט זה ניתן ללמוד על החשיבות הרבה שהיתה לשמר את בריאות הנפש ולהימלט מהייאוש – ובכך להיאבק על התקווה.

דוגמאות מחומר הלימוד למאבק על התקווה:

היהודים הקימו רשת כיתות בלתי-חוקיות לכל הגילאים: קורסים להכשרה מקצועית ובתי-ספר - שנועדו להכשיר את הנוער לחיים אחרי הגטו ולהרחיקם מן המציאות הקשה, אגודות תרבות, תזמורת, מקהלה ותאטרון.

- היהודים המשיכו ליצור ונאחזו בחיים ככל שיכלו (לדוגמה, ציירים ציירו בעפרון ופחם, כי לא היו צבעים). אנשים רבים כתבו יומנים במהלך חייהם בגטו, התקיימו אף מספר בתי קפה כגון "פולוניה" שהיה מקום מפגש פופלרי עבור התושבים.

- שלושה בתי כנסת מרכזיים המשיכו לפעול בגטו, והחגים השונים והתפילות המשיכו להתקיים.

- תנועות הנוער המשיכו לפעול בגטו כאשר מספקים מפלט לילדי הגטו מהמציאות הקשה.

ב. ניתן להדגים קביעה זו באמצעות פועלן של הנשים שפעלו במחתרות שהוקמו בגטו קרקוב:

- **פועלן של הקשריות:** " נערות בעלות חזות ארית או פולנית, שהסתננו מחוץ לגטו עם תעודות מזויפות והשיגו/העבירו מידע מגטאות אחרים, והשיגו מידע מרחבי העולם בכלל. הן הביאו מידע על השמדה ממחנה חלמנו ומבורות הירי.

- **גולה מירה:** הייתה חניכת השומר הצעיר ומקושרת להנהגתו. כמו כן, לפני המלחמה היא הייתה חברה בארגון הבלתי חוקי דאז – הארגון הקומוניסטי הפולני, מה שהוביל לכך שנידונה ל-15 שנים בכלא.

כשגרמניה פלשה לפולין היא ניצלה זאת וברחה, וכאשר הגיעה לגטו ב-1941 היו בפיה סיפורים מסמרי שיער על ההשמדה המשתוללת במזרח אירופה.

גולה כאמור הייתה בעלת קשרים אדוקים למפלגה הקומוניסטית והייתה מנוסה בארגון מחתרתי. רקע ייחודי זה, יחד עם אישיותה האמיצה והבלתי מתפשרת, וכן עדויותיה המצמררות על ההשמדה המשתוללת, הביאו לכך שהיא הצליחה לשכנע את תנועות הנוער להאיץ את הקמת המחתרת ולהיעזר בארגון הקומוניסטי הפולני (פ.פ.ר).

- **גוסטה דרנגר:** חברה מחתרת ומחברת תולדותיה. נולדה בקרקוב, מ-1938 היתה חברה מרכז 'עקיבא' בעיר. בעת הכיבוש הנאצי היתה דרנגר ממייסדי 'החלוץ הלוחם', וחברה פעילה בו. ב-22 בספטמבר 1939 נאסרו היא ובעלה שמשון דרנגר ובדצמבר 1939 שוחררו שניהם ממחנה טרופאו בתמורה לכופר.

הם חידשו את הפעילות החינוכית התנועתית בקרקוב ובורשה ואירגנו בשתי הערים הללו מחדש את 'עקיבא' (1940). ב'ארגון החלוץ הלוחם' עסקה דרנגר בעיקר בסיוע לבעלה בזיוף תעודות לצורכי

הארגון. ב-18 לינואר 1943 הסגירה עצמה לגסטפו, לאחר שנודע לה על מאסרו של בעלה שמשון, מכיוון שהשניים הסכימו ביניהם, שאם ייאסר אחד מהם השני יסגיר עצמו. מ-18 בינואר 1943 עד 29 באפריל 1943 ישבה בכלא וכתבה את זכרונותיה, של ימים התפרסמו כ'יומנה של יוסטינה', במטרה להנציח את סיפור 'המרד האחרון' בקרקוב. היומן נכתב על דפי נייר טואלט בכמה עותקים, בסיוען של חברותיה למחתרת שהיו כלואות עמה בתא המאסר. היומן נותן, כלשונה, 'תמונה נאמנה של המרד האחרון והעז ביותר של אנשים צעירים', ועוסק בתולדות תנועת 'עקיבא' וארגון 'החלוץ הלוחם' מאפריל 1941 עד מרס 1943.

10. תנועות הנוער בקרקוב

תנועות הנוער לקחו על עצמם להנהיג את הנוער ולהקל על מציאות החיים הקשה: שמו דגש על ערכי התנועה, פרסמו עלונים, תמכו בחווה חקלאית, קיימו חוגי לימוד, החזיקו קיבוץ עירוני ובקשו לשמור על חבריהן מפני ה"השחתה" שאיימה על חניכיהן במציאות של מלחמה.

התנועות שמו לעצמן מטרה לשמש כבית עבור החניכים, ואלה מצאו בהן עוגן חברתי, חינוכי ומוראלי.

בנוסף, הן שאפו להכין את הנוער לעלייה לארץ ישראל כאשר זאת תתאפשר.

על פי הקטע, שתיים מדרכי הפעולה של תנועת הנוער "עקיבא" לפני שנהפכה למחתרת לוחמת, הן:

- הכשרה והכנה של בני נוער לעלייה לארץ-ישראל ב "נקודות ההכשרה" – סדנאות העבודה שהוקמו על ידי תנועת הנוער.

- חיפוש דרכים לעלייה לארץ-ישראל אפילו בעיצומה של המלחמה.

ציטוט: "אפילו בימי המלחמה הלכנו בדרך הסלולה, הקמנו נקודות הכשרה וחיפשנו דרכים לא חוקיות לעלייה..."

שתי דוגמאות לפעולות של תנועות הנוער בקרקוב על פי מה שנלמד:

פעילות מורלית; פרסום עלונים, תמכו בחווה חקלאית, קיום חוגי לימוד.

הקמת "הקיבוץ העירוני" – אשר שימש כבית חלופי לחברי התנועה, בו גרו יחד ותמכו זה בזה.

ב. הסיבות להפיכת תנועות למחרת:

- במרץ 1942 מתחילים גירושים של יהודים מהגטו. אט אט מגיעות לידי תנועות הנוער שמועות שמדוב בגירושים להשמדה.

השמועות הגיעו לתנועות הנוער בעיקר באמצעות;

- ה"קשריות": נערות בעלות חזות ארית או פולנית, שהסתננו מחוץ לגטו עם תעודות מזויפות והשיגו/העבירו מידע מגטאות אחרים, ומידע על השמדה ממחנה חלמנו ומבורות הירי.

- בגירוש מרץ 1942 משלחת מתושבי הגטו יוצאת בעקבות רכבת של יהודים המגורשים להשמדה.

סוף סוף חלק מהתושבים חוזים בהשמדה, ומספרים עליה.

- ב-1942 יצא מגטו וילנה כרוז מפורסם, שהגיעה לכלל הגטאות. הכרוז פורסם על ידי אחד ממנהיגי המחתרת בגטו קרקוב – אבא קובנר, לפיו היהודים נשלחים להשמדה ולכן אסור ליהודים ללכת "כצאן לטבח". ה הייתה בכך בעצם קריאה למרד.

פרק שני

ענו על אחת מן השאלות 11–12 (15 נקודות).

פעולות שבוצעו לפני 1942:

- פירוק חלקים ממסילות הרכבת עליהן הובלו יהודים שגורשו להשמדה וכן אספקה של הגרמנים. הפירוק גרם לכך שרכבות ירדו מהפסים, מה שגרם להן לנזק רב ואף להפסקת פעולה הרכבת לתקופה קצרה.

- שריפת מוסך גרמני, על חביות הדלק וכלי הרכב שאכלסו אותו.

- התנקשויות בחיילים גרמניים ברחוב מרכזי בקרקוב: היהודים הצליחו להרגו שני סוכני גסטאפו וכן טייס גרמני. נשקיהם נלקחו למחתרת.

11. הסיבה בגללה אפשרו הנאצים לבית מרקחת לפעול בגטו:

קרקוב שימשה כבירת הגנרלגוברנמן, אי לכך, הנאצים רצו למנוע בו יש התפשטות מגפות עקב התנאים הירודים בגטו – לשאר העיר. לכן מבחינתם מטרת בית המרקחת היא למנוע התפשטות שכזו.

שלושה תפקידים שמילא בית המרקחת בח"י הגטו:

- בית המרקחת שימש כתחנה לעזרה רפואית – קבלת תרופות וכן הברחת מזון.

- בית המרקחת שלו היווה מקום היה ניתן לקבל ידיעות מהעולם – לקרוא עיתונים שונים ולדעת מה מצב המלחמה.

- בית המרקחת גם היווה מקום מפגש של אינטלקטואלים יהודים מגטו קרקוב, בו דנו על שלל נושאים הנוגעים למלחמה לגורל העם היהודי ולגורל הגטו.

12. שלוש פעולות של הנאצים נגד היהודים בקרקוב לפני הקמת הגטו:

- החרמת הרכוש של היהודים.

- סגירה של מוסדות תרבות, חינוך ודת.

- השפלת היהודים והתעללות בהם בפומבי (גזירת זקנים ופיאות, עבודות פומביות משפילות, אלימות).

- עבודות כפייה.

- הגבלת תנועה, סימון היהודים והפרדתם ההדרגית מהפולנים.

-גירוש היהודים (הגירוש מרצון).

דילמות שהיו ליהודים באותה תקופה:

יהודי קרקוב ניצבו בפני דילמה: להישאר בקרקוב או לברוח מזרחה לשטחים שהיו תחת שליטת ברה"מ?

שיקולים בעד להישאר בקרקוב

1. היו יהודים שזכרו שבתקופה בה הגרמנים כבשו את העיר – זמן מלחה"ע הראשונה, הם התנהגו בתרבותיות ולכן ראו בעם הגרמני כמתורבת ונאור. האידיאולוגיה הנאצית אמנם נראתה מאיימת, אך שהאמינו שהיא בת חלוף, והאופי הגרמני האצילי יגבור לבסוף.

2. פחד מרוסיה הקומוניסטית: היו רבים שפחדו מסטלין (שליט ברה"מ) וממשטרו הקומוניסטי, לא פחות משפחדו מהיטלר והמשטר הנאצי. פחד זה לובה על ידי תעמולה פולנית שהציגה את החיים ברוסיה כגיהינום. הם לא חשבו שתתכן השמדה כוללת על ידי הגרמנים, ולעומת זאת הם ידעו שהחיים תחת משטרו סטלין יהיו בלתי נסבלים.

3. היו יהודים שחזרו: חלק מהיהודים החליטו לברוח, אך אז חזרו למערב ומרכז ופולין. הסיבה לכך היא שהחיים ברוסיה הם קשים, והם סבלו שם מעוני, מחסור ורדיפות. הם גם רצו לשוב להיות עם משפחתם, ולא הצליחו לדמיין מצב בו תתכן השמדה המונית.

שיקולים נגד להישאר בקרקוב

הסיבה העיקרית לברוח הייתה הפחד מפני הנאצים על שלל גזרותיהם האכזריות והאנטישמיות הקיצונית שלהם המבוססת על האידיאולוגיה הנאצית.

תולדות ארצות הברית

פרק ראשון

ענו על אחת מן השאלות 21 - 22 (35 נקודות)

21. "השיבה לנורמליות" בשנות העשרים והמשבר הכלכלי

שניים מן המאפיינים של הכלכלה האמריקנית בשנות העשרים של המאה ה-20, לפני המשבר הכלכלי הגדול:

- קפיטליזם קיצוני: הממשל הרפובליקני בשנים אלה תומך בהתערבות מינימאלית בכלכלה. כפי שצוין אנשי עסקים זוכים לסגידה ופועלים ללא פיקוח. כך גם הבנקים. בדיעבד זו הייתה גם אחת מהסיבות למשבר הכלכלי של 1929. אמריקנים משקיעים בהמוניהם בבורסה השקעות מרובות בבורסה, תוך שהבנקים מעניקים אשראי זול. כך נוצרת "בועה" של מניות השוות יותר מערכן האמיתי. בועה שסופה להתפוצץ.

בקריקטורה ניתן לראות לראות אדם שמן המתפופף על תוף עליו כתוב: "בום בוול סטריט". התוף לכאורה מייצר הרבה רעש – אך בפועל לא עומד מאחוריו דבר מלבד "רעש וצלצולים".

הממשל האמריקני נתן תמריצים לבעלי ההון, והסיר מגבלות ופיקוח על התעשייה והעסקים. הממשל גם הקל במיסים, ומנגד ביטל את הסיוע לנצרכים- עובדה שהפכה את בעלי ההון להיות בעלי מונופול כלכלי הם אילו שהכניסו את מרבית הכסף למדינה, ולכן הממשל עצמו היה תלוי בבעלי ההון.

כל זה הוביל בסופו של דבר להתמוטטות הגדולה של הבורסה (וול סטריט), ולמשבר הכלכלי של שנת 1929, החמור ביותר בתולדותיה של ארה"ב עד עצם היום הזה.

גורמים אלו הובילו להקטנת הביקוש, לצמצום הייצור ופיטורי פועלים. לאזרחים אף התברר כי המניות שבהן הושקע כספם לא נושאות רווחים וכי הן מאבדות מערכן.

הרצון להיפטר מן המניות גרם לריצה אל הבורסה והשיא היה ב"יום חמישי השחור"- 24 באוקטובר 1929, שבו נמכרו בבורסה שב-וול סטריט (ניו-יורק) קרוב ל-13 מיליון מניות. "מיליונרים" הפכו בן לילה לחסרי פרוטה, רבים התאבדו בקפיצה מגורדי השחקים. הציבור הרחב הסתער על הבנקים כדי למשוך כסף מזומן, אלא שהבנקים סגרו דלתותיהם. כך החל המשבר הכלכלי הגדול בארה"ב ובעולם כולו והחלה תקופת השפל הארוכה שנמשכה גם בשנות השלושים.

- **עלייה חדה בשגשוג, ברמת החיים ובחומרנות:** בזכות שיטת הייצור של "הסרט הנע" פרי המצאתו של התעשיין הנרי פורד, חל זינוק בייצור המכוניות עד שכל 1 מ-7 אמריקנים החזיק במכונית. הייצור המוגבר של המכוניות הוביל לשגשוג תעשיות אחרות: של עור, פלסטיק, זכוכית, פח, בד ועוד. בנוסף חלו ייצור וצריכה רבי היקף של מוצרי חשמל חדישים לתקופה כגון מקרר, מקלטי רדיו, מכוונות כביסה, שואבי אבק, ועוד. בתים אמריקנים רבים התהדרו במכשירים החדישים בשוק שהפכו לסמל סטטוס של ממש. תרבות הפנאי עברה גם היא מהפכה – הראינוע הפך לקולנוע (סרט עם קול), מה שמוציא רבים לצפות בפלא הזה ולבלות.

יש לציין שהשגשוג הגיע בעיקר למעמד הבינוני והגבוה, המעמד הנמוך ומיעוטים נותרו עניים. בקריקטורה ניתן לראות כיצד עגלה מקרטעת עליה כתוב "השגשוג הלאומי" לא מצליחה להדביק את התהלוכה של איש אחד המתופף על תוף ה"בום בוול סטריט".

ב. הניו דיל: פרנקלין רוזוולט היה נשיא דמוקרטי שנבחר לתפקידו ב-1932, בהבטחה שיוציא את ארה"ב מהמשבר הכלכלי. **מטרות ועקרונות מרכזיים של מדיניות ה"ניו-דיל"**:

מדיניותו של רוזוולט הייתה מבוססת על מעבר מליברליזם קלאסי לליברליזם דמוקרטי. לטענתו, על המדינה לפקח, להתערב ולכוון אך במקביל יש לעודד יוזמה פרטית. הוא האמין כי יש להפעיל שיטות שונות ללא הרף והפעיל את התוכנית הידועה ה"ניו-דיל", אשר מהווה מהפך במדיניות המסורתית של ארה"ב בכך שהממשל התערב באופן חסר תקדים בתכנון הכלכלי וחברתי. לתוכניות זו היו 3 עקרונות מרכזיים:

1. שינוי שיטת "הקפיטליזם הטהור", בעצם תפקוד השלטון ושליטתו בכלכלה צריך להשתנות, כך שהשלטון יהיה יותר מעורב, יפקח ויכוון את הכלכלה.

2. הקמת מערכת ביטחון סוציאלית אשר תעזור בעיקר לשכבות הנמוכות כיוון שחובת המדינה לדאוג לגורל אזרחיה ולקיים רמת חיים מינימלית.

3. הנהגת מדיניות יזומה של הזרמת כסף מהבנק המרכזי האמריקאי אל הציבור כדי להניע מחדש את גלגלי התעשייה, החקלאות, הבנקאות והמסחר בארה"ב.

שתי דוגמאות לחוקים שנחקקו כדי להשיג את מטרות התוכנית:

חקיקה סוציאלית:

כדי להגן על החלשים בחברה וגם כדי להגביל את כוחן של בעלי ההון, יזם רוזוולט במסגרת ה"ניו-דיל" שורה של חוקים סוציאליים.

במסגרת חוקים אלו מוקם לראשונה בארה"ב 'המוסד לביטוח לאומי' שכל עובד ומעביד מחויב להפקיד בו סכום מסוים כל חודש, כדי לדאוג לעובד במקרים של פציעה בעבודה, פיטורים או לתקופת הזקנה. הביטוח הלאומי כמוסד קיים בארה"ב מתקופת ה"ניו-דיל" ועד היום.

בנוסף לכך, הועברו חוקים סוציאליים כגון - חוק שכר מינימום, חוק בדבר מספר שעות עבודה שבועיות, איסור על העסקת ילדים מתחת לגיל 14 ועוד.

כמו-כן, הועבר בקונגרס "חוק ואגנר" ב-1935 שאפשר לעובדים להתארגן בוועדים ואיגודים מקצועיים במטרה לחזק את מעמד הפועלים.

הסיבה להתנגדות לחוקים אלו; חוקים אלו נתפסו ככאלו המחזקים את הממשל המרכזי יתר על המידה, על חשבון החוקה האמריקנית. הם נתפסו גם ככאלו הפוגעים בעקרון החופש בכך שהם מגבילים את כוחם של בעלי ההון (בין היתר).

22. המאבק בקומוניזם בארצות הברית ומחוצה לה בתקופת המלחמה הקרה

שניים מהאירועים שהביר את הפחד מפני הקומוניזם בארצות הברית:

- הקמת סין העממית: הצטרופתה של מדינת בעלת המוני תושבים כסין לגוש הקומוניסטי היווה מכה קשה לגוש המערבי – הדמוקרטי, בהנהגת ארה"ב. הנחת היסוד לפיה אנשים ברחבי העולם יעדיפו את הדמוקרטיה על פני הקומוניזם – התבדתה.

הצטרופתה של מדינה חזקה עד כדי כך לצד הקומוניסטי הגבירה את הפחד ממנו, מכיוון שהקומוניזם הצטייר ככזה שהמצליח להגיע אף עד המזרח הרחוק, באופן ש "הטה את הכף" נגד ארצות הברית ובעלות בריתה. כעת, העולם החופשי – הדמוקרטי, כבר לא בהכרח חזק בהרבה מהעולם הקומוניסטי, והדבר הטיל אימה על ארצות הברית.

- הקמת "הדמוקרטיות העממיות": ארה"ב ובריטניה חששו מתהליך השתלטותה של בריה"מ על מדינות מזרח אירופה כגון הונגריה, פולין, הונגריה, צ'כוסלובקיה, בולגריה ורומניה. שאיפתה של ברה"מ הייתה להפוך מדינות אלו

ל"דמוקרטיות עממיות" – כינוי למדינות חסות של ברה"מ התלויות וכפופות לה מבחינה פוליטית,

כלכלית וצבאית. מהלך זה התאפשר בזכות כך שברה"מ פרסה את הצבא האדום ברחבי מזרח אירופה לאחר תום מלחמת העולם השנייה. מבחינת ברה"מ זה דבר מוצדק והכרחי שכן במלחמת העולם השנייה, גרמניה נעזרה בחלק ממדינות אלו כנגדה. לכן ברה"מ שאפה לרעיון להקים "חגורת

ביטחון" סביבה כדי למנוע מהמערב לתקוף אותה בעתיד, כפי שעשתה גרמניה.

הסובייטים טענו גם שמדיניותה של ארה"ב במערב אירופה לא שונה בהרבה מזו שלה במזרח – כפי שזה בא לידי ביטוי בדוקטרינת טרומן ובתוכנית מארשל.

האופן בו ברה"מ מתפשטת, מתעצמת, ומפיצה את השקפת עולמה בתוככי אירופה – הגבירו את הפחד מפני הקומוניזם בארצות הברית.

ב. על פי פלורסנהיים, כלל רשויות השלטון – המחוקקת, המבצעת והשופטת, לקחו חלק ברדיפת אזרחים בארצות הברית על רקע הסכנה מהפשטות והשתלטות הקומוניזם.

ניתן לבסס זאת על העובדות ההיסטוריות הבאות:

הרשות המחוקקת: ב 1950 נחקקה חקיקה פדרלית שהגבילה באופן קשה העסקה של קומוניסטים במפעלים בטחוניים, שלילת דרקונם, ועוד. כל זה על סמך הבעת תמיכה או אהדה לקומוניזם גם אם לא בוצע אף פשע.

הרשות השופטת: הרשעת חברי המפלגה הקומוניסטית במזימה להפלת הממשל, תוך בתי משפט הרשיעו חברים במפלגה הקומוניסטית בקשירת קשר להפלת הממשל, ושליחתם לכלא לשנים ארוכות. זאת רק על רקע הבעת דעותיהם, תוך פגיעה בחופש הביטוי.

הרשות המבצעת: בסוף שנות הארבעים במאה העשרים, הוקמו ועדות חקירה מיוחדות כנגד פקידיים ואישים נוספים שנחשדו באהדה לקומוניזם. אנשים שזומנו לוועדות – לא פעם איבדו את עבודתם ושמום הוכתם.

ועדות, שהתבססו על הרשימות השחורות של הסנטור מקרת' – שכנגדם לא היה ניתן להתגונן.

פרק שני

ענו על אחת מן השאלות 23–24 (15 נקודות)

23. שניים מהגורמים לפרוץ מלחמת האזרחים:

- **המחלוקת לגבי חוקיות ומסוריות שאלת העבדות.** מדינות הדרום ראו בעבדות כמוסד חשוב וחיוני לכלכלתן, וככזה אשר מהווה חלק בלתי מאורח חייהם. התערבות הממשל המרכזי ומדינות הצפון בעניין זה דחף אותן להתנתקות מארצות הברית ולבסוף למלחמה.

- **ההבדלים הכלכליים והחברתיים בין מדינות הדרום לצפון;** התנגשויות חוזרות ונשנות קירבו את שני הצדדים למלחמה. אינטרסים כלכליים סותרים (הצפון היה מתועש והדרום התבסס על חקלאות), מכסים לרעת מדינות הדרום שהטיל השלטון המרכזי ופרשנות שונה של החוקה – גם כן הפכו את המלחמה לכמעט בלתי נמנעת.

24. תיקונים בולטים לחוקה האמריקנית משלוש מאות, ותרומתם לקידום ערכי הדמוקרטיה בחברה האמריקנית:

תיקונים מהמאה ה-18:

תיקונים 1-10 (1791) מהווים את "מגילת הזכויות" בחוקה. תיקונים אלו מקבעים חוקתית את עקרון חופש הדת, חופש מדת, הזכות להחזיק בנשק, הזכות לפרטיות, והזכות להליך משפטי הוגן. על פי התיקון העשירי, סמכויות שלא נקבעו על ידי החוקה ולא הופקעו מהמדינות, נתונות לפרשנות של מדינות הברית.

תיקונים אלו מגבילים את הכוח של השלטון המרכזי ביחס לפרט – באופן המחזק את ערכי הדמוקרטיה וזכויות האדם. התיקון העשירי - המגביל את כוחו של השלטון המרכזי (הפרדלי) ביחס למדינות, מטפח איזון בין כוחן של המדינות לבין כוחו של השלטון המרכזי.

תיקונים מהמאה ה-19:

התיקון ה-13 (1865) ביטול העבדות.

התיקון ה-14 (1868) ביסוס של זכויות האדם לכל אזרחי ארה"ב (כלומר הדגשת עיקרון השוויון, בפועל - גם לאפרו-אמריקנים).

התיקון ה-15 (1870) מעניק שוויון וזכות הבחירה ללא הבדלי גזע.

קידום החופש, זכויות האדם, וחיזוק חופש הבחירה וההצבעה ללא הבדלי גזע, מהווים אבני יסוד בערכי הדמוקרטיה.

תיקונים מהמאה העשרים:

התיקון ה-19 (1920) מעניק זכות בחירה לנשים.

התיקון ה-24 (1964) מעניק הגנה נוספת על הזכות לבחור – אין להגבל זכות בחירה מטעמי מס.

נכון להיום, התיקון האחרון שנחקק נקבע ב-1992 והוא התיקון ה-27.

החלת והרחבת זכות ההצבעה על כלל התושבים ללא הבדלי מין, הינו תנאי הכרחי לבחירות דמוקרטיות המהוות יסוד מרכזי במדינה דמוקרטית.